

ה"ת 39736/09/17 - נזאל נעימה נגד משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 39736-09-17 נעימה נ' משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני מבקש נגד משיבה	כבוד השופט זיו אריאלי	נזאל נעימה
		משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס, אשר במסגרתה העלה ב"כ המבקש מעין טענה למתן צו לפי פקודת ביזיון בית המשפט.

רקע וטענות הצדדים:

1. ביום 6.9.17 ביצעו שוטרי משטרת ישראל חיפוש על פי צו, במגרש גרוטאות ברחוב חירם בחיפה. במהלך חיפוש במקום נתפסה בבית העסק שקית ובה שטרות כסף במזומן, בסכום מצטבר של 175,400 ₪.
2. חקירת המשטרה לא העלתה כל ממצא הקושר את **הכספים** שנתפסו לעבירה כלשהיא.
3. ביום 17.9.17 הוגשה בקשה להורות על החזרת הכספים לידי המבקש. נטען כי מדובר בכספים שנמשכו מחשבון הבנק של המבקש (לבקשה צורפה אסמכתא מבנק דיסקונט המעידה על משיכת סכום כסף במזומן בסך 200,000 ₪ ביום 28.8.17). המבקש עתר לפיכך להורות על החזרת הסכום התפוס ישירות לחשבון הבנק שלו (לבקשה צורף דף אסמכתא הכולל את פרטי חשבונו של המבקש).
4. בתשובה לבקשה שהוגשה ביום 25.9.17 ציינה המשיבה, כי הכספים הוחזרו לידי המבקש עוד לפני ראש השנה (דהיינו עדו לפני יום 20.9.17), וכי "צר למשיבה" שב"כ המבקש לא עדכן את בית המשפט, כי הבקשה התייתרה.

5. לאור האמור הוריתי ביום 26.9.17 על מחיקת הבקשה. ואולם בו ביום עדכן ב"כ המבקש, כי על אף האמור בהודעת המשיבה - התפוסים לא הוחזרו. משכך, הוריתי למשיבה להגיש עד יום 28.9.17 אסמכתא בדבר החזרת הכספים התפוסים לידי המבקש.
6. ביום 27.9.17 הודיע נציג המשיבה, כי ביום 18.9.17 ניתנה הוראה להחזרת הכספים לידי המבקש, וכי אל הסנגור נשלח צילום מסך של ההוראה הממוחשבת להעברת הכספים. עוד נטען כי הליך החזרת הכספים מבוצע על ידי המטה הארצי במשטרה (אשר הוא המטפל בחשבון הבנק הייעודי שאליו הופקדו הכספים התפוסים), וכי מדובר ב"הליך אשר אורך פרק זמן מסוים".
7. לאור הודעת המשיבה הוריתי כי "המשיבה תדאג להעברת סכום הכסף התפוס לידי המבקש, וזאת לא יאוחר מיום א', 8.10.17. אישור על העברת הסך הנ"ל יוגש לבית המשפט עד אותו מועד".
8. המשיבה לא פעלה על פי החלטתי דלעיל. אף לא הוגשה בקשה להארכת מועד, או הודעה כי אין באפשרותה של המשיבה לפעול על פי הנחייתי הנ"ל. תחת זאת הוגשה ביום 18.10.17 הודעה מטעם המשיבה לפיה "קצין החקירות ביצע הוראת סילוק/החזרה כפי שהורה ביהמ"ש. על המבקש להגיש לרשם המוצגים בתחנת חיפה ולמלא טופס עם פרטי חשבון הבנק אליו תבצע העברת הכסף".
9. ביום 19.10.17 הודיע ב"כ המבקש כי הכסף טרם הוחזר לידי המבקש, וכי התנהלות המשיבה עולה כדי ביזיון בית המשפט. הוריתי לפיכך על קיומו של דיון היום, אליו יתייצבו המבקש ונציג המשיבה, כשברשותו אסמכתאות להחזרת הסכום לידי המבקש.
10. בדיון שהתקיים בפני ביום 26.10.17, עדכן נציג המשיבה כי הסכום טרם הועבר לידי המבקש. ניתנה אמנם הנחיה לשחרור הכספים, אולם הצד המבקש לא הגיע לתחנת המשטרה כדי למסור את פרטי החשבון. עוד נטען כי הכספים לא הועברו לידי המבקש בשל "תקלה מחשובית". המדובר בעניין המצוי בטיפול יחידת הכספים (ערבונות ופיקדונות) במטה הארצי, וכי למיטב ידיעתו של נציג המשיבה - לא קיימים נהלים לגבי אופן העברת הכספים והטיפול בהם.
11. המבקש עצמו ציין כי נציגי המשיבה יצרו עמו קשר, ומסרו לו כי הכספים יועברו לחשבוננו בתוך כשבועיים ימים.
12. ב"כ המבקש ציין כי מדובר בעניין עקרוני. ההחלטה כי הכספים יוחזרו לידי המבקש עד יום 8.10.17 לא מולאה. אין כל מניעה, בעידן הטכנולוגי היום, לבצע העברה של הכספים באופן ממוחשב, ותוך פרק זמן מינימלי. אין כל הסבר מניח את הדעת לעיכוב בהעברת הכספים. העיכוב חייב את המבקש לשכור שירותי עו"ד, ונגרמו לו הוצאות בשל כך.

13. ב"כ המשיבה הוסיף עוד כי התנהלות נציגי המשיבה הייתה בתום לב וללא כוונת זדון או כוונה לבזות את בית המשפט. לאחר בירור נמסר, כי ביום א' הקרוב, קרי - היום, ה- 29.10.17, **אמורה הבקשה להחזרת הכספים לקבל אישור על ידי הגורם המוסמך במטה הארצי**, וכי עם קבלת האישור - יועבר הכסף לידי המבקש באופן שהוא ישתקף בחשבון הבנק של המבקש ביום 30.10.17, ולכל היאחר 31.10.17.

דין והכרעה:

14. למקרא הכרוניקה שתוארה לעיל, עולה תחושה של אי נוחות ואי נחת מהתנהלות המשיבה, וזאת בשני משורים.

15. המישור האחד נוגע לממשק בין המשיבה לבין המבקש. נזכיר - המשיבה תפסה מידי המבקש סכום נכבד במזומן. למעלה מ- 170,000 ₪. הגם שהחיפוש בוצע על פי צו - מלכתחילה ספק אם היה מקום לתפוס את הכספים הנ"ל [החשד בגינו ניתן צו החיפוש נוגע לעבירות בנשק]. המבקש נחקר באשר לכספים התפוסים ומקורם, ומסר גרסה באשר למקור הכספים. למעשה, עיון בתיק החקירה מעלה, כי אין בו כל אינדיקציה לביצוע פעולה כלשהיא לאישוש או הפרכת גרסתו. נראה לפיכך כי המשיבה הייתה מודעת, סמוך מאוד לאחר ביצוע החיפוש, כי הכספים אינם קשורים לעבירה כלשהיא, וכי בינם לבין צו החיפוש אין ולא כלום.

16. למרות זאת, המשיכה המשיבה והחזיקה בכספים התפוסים. למשיבה לא אצה הדרך להחזיר את הכספים לידי המבקש [וכפי שציין נציג המשיבה בדיון בפני היום - הכספים מצויים "בתוך המסגרת של 180 הימים"]. נדרשה פניה של המבקש לבית המשפט כדי להניע את המשיבה לפעול ביחס לכספי המבקש אשר המשיבה המשיכה להחזיק בהם ללא כל סיבה נראית לעין!

17. ודוק: כפי שהובהר בפסיקה - לא הרי קיומה של עילת תפיסה כהרי המשך ההחזקה בתפוסים על ידי המדינה. כך למשל נקבע בבש"פ 342/06 לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.2006), כי:

"גם אם עשוי להתקיים מקור סמכות לתפיסת חפץ מלכתחילה, אין בכל מקרה עילה מתחייבת להמשך החזקתו בידי הרשות בטרם נסתיימו ההליכים המשפטיים, ועשויה לעלות השאלה האם נמצא אמצעי מידתי שיש בו כדי לאזן כראוי את האינטרס הציבורי המבקש לשמור על פיקוח המדינה ביחס לחפץ, לבין זכותו של הפרט לממש את זכויותיו לגבי החפץ..."

18. נראה לפיכך כי המשיבה לא פעלה כדין כאשר נמנעה מלהחזיר לידי המבקש את הכספים התפוסים. מעבר לכך, גם לו סברה המשיבה, מלכתחילה, כי ייתכן שקיימת בידה סמכות להחזיק את התפוסים, הרי

שהיה עליה להחזירם לידי המבקש סמוך ככל הניתן לאחר החלטתי מיום 28.9.17, ובכל מקרה לא יאוחר מיום 8.10.17.

19. טענת המשיבה כי הכספים לא הועברו לידי המשיב שכן הלה לא מסר להם את פרטי חשבון הבנק לביצוע ההעברה - תמוהה ולא ברורה. **ראשית**, כיוון שנימוק זה לאי העברת הכספים עלה לראשונה רק בתגובת המשיבה ביום 18.10.17 (וכזכור, המשיבה הזדרזה להודיע לבית המשפט, כבר ביום 25.9.17, כי הכספים הוחזרו לידי המבקש). **שנית** - כיוון שהמבקש מסר את פרטי חשבון הבנק כבר ביום הגשת הבקשה, ופרטים אלו היו מצויים בידיעת המשיבה מזה למעלה מחודש ימים!

20. המישור השני המעורר תחושת אי נוחות ואי נחת מהתנהלות המשיבה - נעוץ בממשק בין המשיבה לבית המשפט:

- לבית המשפט נמסר מידע שגוי וללא בדיקה מספקת [כי הכספים הועברו לידי המבקשים עוד בטרם ראש השנה, עובדה שהתבררה כלא נכונה].

- לבית המשפט הוגשו, פעם אחר פעם תגובות באיחור, ללא כל הסבר בדבר מהות האיחור [תגובת המשיבה מיום 25.9.17 הוגשה באיחור של יום; תגובת המשיבה מיום 18.10.17 הוגשה באיחור של 10 ימים].

- עיקר העיקרים - פעולות אשר בית המשפט הורה למשיבה לבצע - לא בוצעו, ואף זאת ללא שום הסבר מניח את הדעת [הגשת אסמכתאות; העברת הכספים].

21. אינני מייחס, חלילה, למי מנציגי המשיבה כוונת זדון. אינני סבור כי כוונתם במעשיהם הייתה לבזות את ההליך שבפני, או את בית המשפט. אף אינני סבור כי כוונתם ורצונם היו לפגוע ולרמוס את זכויותיו של המבקש בכספים אשר נתפסו על ידי המשיבה והוחזקו על ידה למעלה מחודש ימים שלא לצורך וללא כל הצדק והסבר מניח את הדעת.

22. על אף מסקנתי, כי מעשי המשיבה עולים כדי ביזיון בית המשפט (כטענת הסנגור), הרי שאין חולק כי בהתנהלות זו גרמה המשיבה לנזקים מיותרים ולהליך מיותר [כאשר ניתן וראוי היה להחזיר בנסיבות העניין את הכספים לידי המבקש, אף ללא צורך בפניה לערכאות]. זאת, אף מעבר לעובדה כי התנהלות המשיבה גרמה למבקש לנזק מעצם החזקת סכום כסף לא מבוטל בידיה, ללא כל הצדקה.

סוף דבר - אני חוזר ומורה למשיבה להחזיר את הכספים התפוסים לידי המבקש ללא דיחוי נוסף. ככל שאכן עומד ב"כ המבקש על טענתו כי התנהלות המשיבה עולה כדי ביזיון בימ"ש, הרי שאני דוחה את הטענה.

המשיבה תגיש לבית המשפט, עד יום ב', 30.10.17, אסמכתא בדבר העברת הכספים התפוסים במלואם לידי המבקש.

אני מחייב את המשיבה בהוצאות המבקש בגין הליך זה, בסך 6,000 ₪. הסכום הנ"ל יועבר לידי המבקש באמצעות בא כוחו בתוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

תיק החקירה יוחזר לידי המשיבה, באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ח, 29 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.